

ČASOPIS PRIEVIDZSKEJ FARNOSTI
BARTOLOMEJ

ROČNÍK XV. ČÍSLO 4 APRÍL 2007

**Veľký týždeň - Rozhovor s pátrom Gerhardom - O prachu...
Farská púť do Ríma - Piaristická spojená škola F. Hanáka
Vychovávame 6 detí - Hymna Kvetného víkendu - TV NOE**

Liturgické komentáre - Veľký týždeň

Vo Veľkom týždni Rímskokatolícka cirkev slávi tajomstvá spásy, ktoré uskutočnil Kristus v posledných dňoch svojho života. Veľký týždeň sa začína Kvetnou nedeľou, čiže Nedeľou utrpenia Pána, v ktorej sa spája predzvesť kráľovského triumfu Ježiša Krista so zvesťou o jeho umučení. Večernou omšou na pamiatku Pánovej večere sa začína Veľkonočné trojdnie, ktoré pokračuje cez Veľký piatok utrpenia a smrti Pána a cez Bielu sobotu, vrcholí Veľkonočnou vigíliou a končí sa večerami Nedele Pánovho zmŕtvychvstania.

Kvetná nedeľa

Obrady Kvetnej nedele sa skladajú z dvoch častí: zo spomienky na Pánov vstup do Jeruzalema a zo svätej omše zasvätenej pamiatke Kristovho utrpenia, v ktorej sa prednášajú pašie - časť evanjelia, v ktorom sa opisuje Pánovo umučenie. Pashie (lat. passio – utrpenie) – opis utrpenia a smrti Ježiša Krista od Poslednej večere až po jeho smrť na kríži, ako ho podávajú evanjelisti. Kvetnou nedeľou sa začína Veľký týždeň. Jeho hlavnou myšlienkou je Pánovo umučenie, ktoré sa slávilo tri dni už od 4. storočia, z toho je názov Veľkonočné trojdnie. Ono je vlastne vyvrcholením Veľkého týždňa. Začína sa omšou Večere Pána na Zelený štvrtok a končí sa večerami Veľkonočnej nedele. Veľký týždeň – je slovenské pomenovanie obdobia známeho v liturgii ako Hebdomada sancta (Svätý týždeň).

Zelený štvrtok

Podstatou Zeleného štvrtku je spomienka na ustanovenie sviatosti Oltárnej i sviatosti kňazstva. Na Zelený štvrtok predpoludním biskupi na pamiatku ustanovenia sviatosti

kňazstva slúžia sväte omše so všetkými kňazmi svojich diecéz, táto sv. omša sa nazýva Missa chrismatis. Pri týchto omšiach posväcujú aj tri druhy oleja: krizmu, olej katechumenov a olej chorých. Olej je znamením sily. V liturgii sa olej používa pri krste, birmovaní, sviatosti pomazania chorých a pri vysvätení kňazov.

Vo štvrtok večer slávil Ježiš poslednú večeru so svojimi učeníkmi. V tento večer ustanovil dve sviatosti: kňazstva a eucharistie, resp. premenil chlieb a víno na svoje telo a krv. Súčasne takto odovzdal apoštolom kňazskú moc so slovami „Toto robte na moju pamiatku“.

V Zelený štvrtok sa večerná svätá omša slávi na pamiatku ustanovenia Sviatosti Oltárnej. Táto svätá omša je tiež známa obradom umývania nôh 12 mužom, ktorý pochádza z čias svätého Gregora Veľkého, ktorý denne hostil 12 žobrákov. Týmto dňom, ktorý dostal svoje pomenovanie pravdepodobne podľa zelene v Getsemanskej záhrade, kde sa Ježiš Kristus modlil pred svojim zatknutím vojakmi, začína Veľkonočné trojdnie. Vo štvrtok prestávajú zvonit' zvony, ako znak spoluúčasti s utrpením Krista. Ich zvuk sa ozve až na slávnostnú Glóriu na vigíliu vzkriesenia na Bielu sobotu a namiesto nich sa používajú rapkáče.

Po skončení svätej omše si pripomíname Pána Ježiša, ako v Getsemanskej záhrade bdie v modlitbe. Apoštoli od únavy zaspali a Ježiš zostáva celkom sám, opustený. Túto udalosť symbolizuje nielen otvorený prázdny svätostánok, zhasnuté večné svetlo pred ním, ale aj obnažovanie oltárov a odnášanie všetkých predmetov z nich. Obnažená oltáre symbolizujú opustenosť Krista v Getsemanskej záhrade.

Veľký piatok

Trojdnie pokračuje Veľkým piatom - dňom utrpenia, ukrižovania a smrti Ježiša Krista. V rímskokatolíckych chrámoch sa v tento deň neslúži svätá omša, oltáre sú bez chrámového rúcha. Všetci veriaci sa postia od mäsitých pokrmov a najesť sa možno za deň len raz do sýtosti. Je to deň osobitne zasvätený spomienke Ježišovho utrpenia a smrti na kríži. Je to deň pôstu, pokánia a jediný deň roka, kedy sa neslávi Eucharistická obeta. Namiesto nej sa koná liturgia umučenia Pána, ktorá pozostáva z bohoslužby slova, slávnostnej modlitby veriacich, z poklony Svätému krížu a sv. prijímania. Ježišovu smrť nám pripomína aj liturgická farba - farba krvi. V tento deň sa čítajú alebo spievajú pašie.

Biela sobota

Obrady Bielej soboty sa konajú po západe slnka v rámci tzv. Veľkonočnej vigílie (bdenia). Podľa pradávej tradície je táto noc očakávaním Pána, noc bdenia, zasvätená Pánovi (Ex 12, 42). Biela sobota - oslava Kristovho zmŕtvychvstania začína Veľkonočnou vigíliou. To znamená na Bielu sobotu večer, pôvodne v noci, keď sa začínala aj židovská Pascha (sviatky Židov konané na pamiatku poslednej večere v egyptskom zajatí, keď anjel smrti prešiel okolo príbytkov Izraelitov a neuškodil im, lebo mali veraje dverí pomazané krvou obetného baránka, Ex 12,1-51), teda sviatky, pred ktorými bol Pán Ježiš ukrižovaný. Počas Veľkonočnej vigílie Cirkev bdie a očakáva Kristovo zmŕtvychvstanie, Katolícka cirkev slávi vigíliu už ako radostnú slávnosť vzkriesenia, znovu sa rozozvučia zvony, ktoré od štvrtka večera mlčali. Veľkonočná vigília – noc pred Veľkonoč-

nou nedeľou, bola liturgicky veľmi bohatá bohoslužba, ktorá sa začínala v sobotu večer, trvala celú noc a končila sa v nedeľu ráno krstom katechumenov. V súčasnosti sú pobožnosti skrátené a pozostávajú z obradu svetla (požehnanie veľkonočného ohňa a veľkonočnej sviece - paškálu). Zapalovaním veľkonočného ohňa a svätením veľkonočnej sviece - paškálu, sa začína liturgia veľkonočnej vigílie. Táto svieca je stredobodom veľkonočnej slávnosti. Po slovách „Kristus, svetlo sveta - Bohu vďaka“ sú od nej zapálené ďalšie sviece, ktoré si priniesli veriaci. Kríž vyrytý do sviece je znakom smrti, päť otvorov so vsadenými zrnkami tymiánu symbolizuje Kristove rany a písmená alfa a omega s letopočtom bežného roku hovoria, že Kristus je Pán času i večnosti, počiatok i koniec všetkého. Procesia s paškádom pripomína slová samotného Krista: „Ja som svetlo sveta. Kto mňa nasleduje, nebude chodiť v tmách, ale bude mať svetlo života“ (Jn 8, 12).

Potom nasleduje veľkonočný chválospev, v ktorom sa ospevuje dnešná slávnostná noc, vznešený spôsob nášho vykúpenia a nakoniec sa poprosíme nebeského Otca, aby nám v našom živote svietil svetlom, ktorým je Kristus. Veľkonočná vigília obsahuje aj ďalšie prvky – bohoslužbu slova, 3 a 7 čítaní zo Starého zákona, liturgiu krstu (ak niet krstencov, tak sa iba posväti krstná voda a obnovia krstné sľuby), ďalej obrad vzkriesenia a Eucharistickú liturgiu (slávnostnú svätú omšu, kde po 40 dňovej prestávke opäť zaznie víťazný spev Aleluja!).

Obrady Veľkého týždňa, ktorých začiatky siahajú 4. storočia, prešli v nasledujúcich storočiach mnohými zmenami. Naposledy boli zjednodušené a liturgicky prispôbenné súčasným požiadavkám v r. 1951 a 1969.

Zdroj: archív TK KBS

DNES NA SLOVÍČKO s pátrom Gerhardom Glazer – Opitz, nemocničným kaplánom v Bojniciach

Začnime dialóg pravdy o večnom živote

Páter Gerhard (nar. 18. 9. 1970) pochádza od Bratislavy z Rusoviec. Za kňaza vyštudoval v Bratislavskom seminári. Je najstarší z troch súrodencov. Keď bol menší, myslel si, že až dospeje, do kostola už chodiť nebude. Ale prišiel prelomový okamih a on si uvedomil, že ak má mať jeho život nejaký zmysel, tak jedine v službe Bohu, vo viere, že Boh existuje. V poslednom ročníku seminára sa stretol s členmi rehole kamiliánov, ktorí sa starali o chorých. Začínal ako kaplán v Topoľčanoch v roku 1993. Po roku nastúpil do Kremnice za kaplána spolu s kamiliánmi. Strávil tam desať rokov – päť ako kaplán a päť ako správca farnosti. Pred necelými tromi rokmi nastúpil ako duchovný správca a zároveň dobrovoľník do bojnickej nemocnice.

Keď po revolúcii začal na chodbe bojnickej nemocnice slúžiť omše pre chorých páter Pavol Kollár, SchP., sen o vybudovaní kaplnky sa pomaly stával skutočnosťou. Zaslúžili sa o to mnohí, hlavne p. kaplán Marek Martinkovič. Už v marci 2003 požehnal pre všetkých otec biskup Mons. Rudolf Baláž Kaplnku pátra Pia. Tí, ktorí sú pripútaní na lôžko, môžu už niekoľko rokov využiť duchovnú službu pátra Gerharda, nemocničného kňaza. „*Ved' Božie milosrdenstvo je nekonečné,*“ prízvukujú pastieri duší trpiacim. „*Ak ponoríte s dôverou všetko do Božieho milosrdenstva a navzájom si odpustíte, ono sa to pretaví na lásku,*“ školí páter Gerhard ubolené duše.

Páter Gerhard, je ťažké byť nemocničným kňazom a sanitárom dobrovoľníkom zároveň?

Začiatky boli náročné. No keď som nastúpil, veľmi mi pomohol otec biskup Rudolf Baláž. Prišiel ma uviesť do služby cez pána riaditeľa a primárov. Služba sanitára mi veľmi pomohla: brali ma ako jedného

z nich, ktorý tiež slúži. Predsudky voči duchovenstvu sú dosť veľké aj u chorých, pretože keď prichádza kňaz, zvyknú si povedať: „*To už musí byť niečo veľmi zlé.*“ Avšak úloha kňaza je sviatosťná, duchovná sprevádzajúca služba, možno do určitej miery aj psychoterapeutická. Lebo on prichádza ako ten, kto prináša svetlo i nádej do bolesti. Hlavne je to služba byť človeku človekom, stáť pri trpiacom.

Veľká noc je otvorenou cestou k zmiereniu s Bohom. Vieme, že chorí ľudia majú obavu prijať pomazanie chorých...

Je veľmi dôležité hovoriť s ľuďmi o pomazaní chorých skôr, než ho potrebujú. Sú aj takí, ktorí sami žiadajú sviatosti – tých netreba poučať. Tým, ktorí nepristúpili veľa rokov k svätej spovedi, je potrebné vysvetliť, že sviatosť pomazania je v prvom rade uzdravujúcou sviatosťou, aby nemali pocit, že je to iba pre tých, čo odchádzajú z tohto sveta. Je určená špeciálne pre chorého človeka, buď pred operáciou, alebo v ťažkých zdravotných problémoch,

aby posilnený na duchu zvládal chorobu a dokázal niesť svoj kríž. V mnohých prípadoch sa stáva, že sa takému človeku dostane duchovného aj fyzického uzdravenia.

Ako je možné, že aj keď veríme v Boha, predsa sa bojíme smrti a máme takú slabú vieru vo večný život?

Bežne sa stretávame s tým, že aj tí, čo chodia do kostola, málo veria vo večný život. Zdá sa im to zahmlené, veľmi vzdialené, ba nereálne. Boja sa smrti, i toho, čo bude po nej. Akoby zabudli, že po smrti príde zmŕtvychvstanie. Málo čítame *Sväté písmo* a nežijeme podľa evanjelia. Ak je príbuzný dlhodobo chorý, treba ho na sviatosť pomazania pripraviť modlitbou. Strach nie je namieste. Mám tu v nemocnici dobrovoľníkov, s ktorými sa stretávame pri trpiacich, aby sme im pomohli modlitbou k Božiemu Milosrdenstvu v pokoji prejsť na druhý svet. Práve títo ľudia, ktorí sú v ťažkom štádiu, mi dávajú silu ísť ďalej.

Dá sa nejako prekonať ten strach?

Nie je to jednoduché. Modlite sa za nich, aj s nimi. Veľakrát sa to dá práve postupným prijímaním choroby a prosbou o dar viery vo večný život. Pretože ako viera v Trojjediného Boha je dar, tak aj viera vo večný život je dar. Ľudia veria v Boha, veria niečomu, ale konkrétne vyznať vieru vo večný život často nedokážu. Človek sa preporodí, premení, pretaví k viere práve cez utrpenie. Z utrpenia vzíde plod – viera vo večný život. Je to vlastne radostné vykúpenie.

Treba hovoriť s chorými o posolstve večného života práve cez Veľkú noc?

Veľká noc je sviatkom utrpenia, ale bolesťou sa to nekončí. Môžeme s nimi takto hovoriť, pretože sú smutní, že nemôžu byť napríklad aj na obradoch. Človek chorý s nejakým veľmi vážnym nevyliciteľným ochorením je vo všetkom, čo prežíva, rovnocenný Kristovi. V ňom je Kristus, pričádza a obetuje sa. Na toto by sme mali

pamätať, keď s nimi hovoríme. Posolstvo Zeleného štvrtku, Veľkého piatku i Veľkonočnej nedele spočíva v odkrývaní tajomstva utrpenia. Človek sa premieňa v bolesti do nádeje. Do nádeje, že bude uzdravený, a do definitívnej nádeje, žiť večne.

Keď budeme o tomto posolstve s chorým hovoriť jasne, prispeje to k jeho obráteniu?

My, kresťania, nesmieme končiť lacným upokojovaním: „*Všetko bude dobré, všetko sa dá samo do poriadku.*“ Treba citlivo, nenásilne, no otvorene povedať: „*Áno, je to vážna situácia, ale veď práve my máme vieru vo večný život.*“ Často to môže byť cesta k nájdeniu hlbokej viery. Stáva sa, že príbuzní klamú pacienta, či pacient zatajuje svoj vážny stav blízkym, aby ich netrápil. Veľa vecí by sa vyriešilo, keby si povedali: „*Áno, veď raz bude koniec, možno čoskoro.*“ A rodinný dialóg by sa rozvíjal úplne ináč. Je to príležitosť prejavíť si lásku, zmieriť sa, odpustiť si. Bez odpustenia a pravdy zostáva všetko na neutrálnom bode a veľa rán zostáva nezahojených.

Láska je požehnaním. Nedostatok lásky bolí na oboch stranách...

Niekedy vie rodina ublížiť aj tým, že už od dverí narieka, že pre chorého nemá čas... Nastanú aj situácie, keď sa celá rodina rozchnevá, lebo chorí rodičia nemajú vopred usporiadané materiálne veci, aby mohli zanechať po sebe pokoj. Vtedy aj deti, ktoré nemali spory medzi sebou, zrazu hľadajú spôsob, ako získať čo najviac, a dokážu sa rozvádzať na život a na smrť. Je veľmi zlé, keď človek zomiera v neodpustení. Buď neodpustil on, alebo neodpustili jemu. Je to veľmi silná záťaž pri odchode. Bol som aj svedkom milej udalosti, keď prišiel syn po rokoch za chorým otcom k posteli, nestretali sa roky, nerozprávali sa – objali sa a odpustili si. Tu je dôkaz, že utrpenie je dôležité v živote človeka. Keby neochorel,

tieto veci by sa neusporiadali. V jednej knihe sa píše, že Boh kričí do tohto sveta cez utrpenie: „Spamätajte sa, prejavte si lásku. Navigujte život správnym smerom.“ Je to Boží výkrik v dnešnom hluchom svete.

Čo si myslíte o formulke: „Vyjadrujem vám úprimnú sústrasť“?

Určite by bolo vhodnejšie popriať hlbokú vieru vo večný život, veľa síl zvládnuť bolesť a Božie požehnanie aj cez túto bolesť.

Ako sa dotýkajú tieto udalosti vás osobne?

Tu v nemocnici ma smrť zasahuje ďaleko viac, ako keď som bol v bežnej pastorácii. Možno som pochoval mnohonásobne viac ľudí, ale tu tých ľudí poznávam bližšie. Stojím pri nich, keď odovzdávajú dušu Bohu. Je vyčerpávajúce a unavujúce všetko zdieľať i s pozostalými. Dá sa to len s Božou pomocou. Ďakujem tým, ktorí sa modlia za nás kňazov.

Za rozhovor ďakuje Anka Gálová
Foto: A.G.V. a archív G.O.

„Chcem osobitne poďakovať p. riaditeľovi bojnickej nemocnice, primárovi jednotlivých oddelení, lekárom, sestričkám, celému personálu za ich odbornú starostlivosť, za ich službu chorým. Poďakovanie im patrí aj za to, že sú otvorení pre duchovnú službu a vychádzajú nám v ústrety. Viem, že ich zdravotnícka služba je nedostatočne odmenená, hoci je veľmi náročná a vyčerpávajúca.“

„Prajem redakcii i čitateľom časopisu Bartolomej, aby nevnímali trpiaceho a vzkrieseného Krista len počas Veľkonočných obradov, alebo krásne zahaleného v monstrancii, teda prítomného v Eucharistii. Ale aby sme ho svojou láskou odkrývali a spoznávali v ľudoch trpiacich a chorých, ktorí sú pri nás, vôkol nás i v nás. Aj keď sú nám bližní nesympatickí, možno trpia viac než my, potrebujú našu lásku a hľadajú cez nás riešenie. A my sme pozvaní práve počas Veľkonočného trojdnia, aby sme im pomohli nájsť cestu k Láске.“

Páter Gerhard

„Milí nemocniční kapláni, rehoľníci a rehoľníčky, lekári, ošetrovatelia a zdravotné sestry, lekárnici, technickí a administratívni pracovníci, sociálni asistenti a dobrovoľníci. Svetový deň chorých vám ponúka skvelú príležitosť na to, aby ste sa usilovali byť čoraz veľkodušnejšími učeníkmi Krista, milosrdného samaritána. Vedomí si svojej identity, objavíte v chorých tvár trpiaceho a osláveného Pána.“

**Posolstvo Svätého Otca Jána Pavla II.
k XI. svetovému dňu chorých
Vatikán 2. februára 2003**

PRE DETI

Milé deti!

Pôstne obdobie, počas ktorého sme mali možnosť stíšiť sa a pripraviť svoje srdiečka pre ukrižovaného a vzkrieseného Pána Ježiša, sa pomaly končí. Urobili ste aspoň malý skutok pre Ježiša? Dokázali ste sa zriecť čokoládky alebo navštíviť chorého kamaráta? Veríme, že sa vám to podarilo.

A máme pre vás ďalšiu úlohu. Určite pôjdete s rodičmi počas veľkonočných sviatkov do kostola. V tomto období bohoslužby trochu dlhšie ako zvyčajne. Aj napriek tomu vám ale dáme v tomto čísle Bartolomeja úlohu, ktorá bude vyžadovať najmä vašu pozornosť na bohoslužbách. Ak budete v kostole pozorne počúvať, určite hravo spojíte čiarou obrázkov a deň kedy si pripomíname udalosť, ktorá je na ňom nakreslená.

a) Smrť Pána Ježiša na kríži.

„Ježiš zvolal mocným hlasom a vydýchol.“ (Mk, 15, 37)

V tento deň sa nikde na svete neslávi svätá omša.

b) Ustanovenie Eucharistie

„Pri večeri vzal Ježiš chlieb a dobrorečil, lámal ho a dával svojim učeníkom, hovoriac: Vezmite a jedzte: toto je moje telo.“ Potom vzal kalich, vzdával vďaky a dal im ho, hovoriac: „Pite z neho všetci: toto je moja krv novej zmluvy, ktorá sa vylieva za všetkých na odpustenie hriechov.“ (Mt, 26, 26-28)

Zelený štvrtok

Biela sobota

Veľký piatok

c) Vigília - Zmŕtvychvstanie Pána Ježiša

„Niet ho tu. Vstal z mŕtvych. Spomeňte si, ako vám povedal, keď bol ešte v Galilei: „Syna človeka musia vydať do rúk hriešnych ľudí a ukrižovať, ale on tretieho dňa vstane z mŕtvych.“ (Lk24, 6-7)

Vaše odpovede prineste do predajne LÚČ, kde na každého z vás čaká odmena. Jedného z vás vyžrebujeme na konci mesiaca.

Pripravila: Veronika Melišková

O prachu, výbuchu a obyčajných miestach

Práve sa končí štyridsaťdňový pôst. Týchto štyridsať dní malo byť zvláštnych. Iných. Mali byť pôstne, hlboko zahľadené do večnosti, no s nohami pevne na zemi. Boli? Pôst začal Popolcovou stredou. Nad každým z nás zazneli slová: „Pamätaj, že si prach a na prach sa obrátiš.“ Čo sme s nimi urobili? Kde skončil prach z našich čiel? Striasli sme ho, ako sa striasa prach z nôh po dlhých cestách, alebo z neho aspoň trochu spadlo do duše? Nie sú to sympatické slová. Ak nájdeme silu nad nimi rozmýšľať, ukážu nám podstatu.

SI PRACH! Ja. Ty. Osobne. Či máš dvadsať alebo sedemdesiat rokov, či si učiteľ, lekár, ekonóm, robotník. Ak si vychoval sedem detí, ak sa modlíš všetky štyri ružence denne, ak si zasvätil vlastný život Bohu ako kňaz. Ak si rozbil vlastnú rodinu, ak si klamal, podvádzał, ak si čistý alebo prázdny. SI PRACH! Z prachu si vzišiel a do prachu sa vrátiš...

Čo ďalej s týmito slovami? Máme rezignovať a snažiť sa zabudnúť? Máme sa vzdať radosti zo života? Nie. Naopak. Máme ju zo všetkých síl hľadať. Máme vlastnú silu, život, vlastné ruky a srdce investovať do vecí, ktoré sa nepominú ako prach z ľudského tela. Máme sa zúriavo chytiť niečoho, čo je naozaj dôležité a „vraziť“ do toho svoj život. Nebáť sa rán a nevzdať sa cieľa. Neopustiť nádej, kvôli ktorej nás svet môže považovať za naivných bláznov. A zároveň nám skryto závidí silu, ktorá pramení v slabosti... No toto platí len v prípade, že to myslíme vážne, že žijeme autenticky svoju vieru, postavenú na Láске – Bohu.

Prvý marcový piatok sa nám zatriasol svet. Náš, malý, prievdzský. Niektorým z nás sa k nohám zosypali sklenené črepiny okených výplní. Ale existujú ľudia, ktorým sa zosypal svet. Stratili život alebo im už navždy bude niekto chýbať. Otec, mama,

sestra, kamarátka, brat, suseda... Človek. Všimli sme si to? Alebo sme len s hrôzou pozerali zábery v televízii a boli sme radi, že nám sa nič nestalo? Nenapadlo nám položiť si nejakú otázku? SOM PRIPRAVENÝ ZOMRIEŤ? Nedlhujem niekomu niečo? Neodkladám dôležité veci na „potom“? Nemám niečo nedopovedané? Neodprosené? Neodpustené?

„Pane, prosíme ťa za ľudí, ktorí neprežili výbuch v Novákoch. A prosíme ťa aj za ich blízkych. Sprevádzaj ich svojou nežnou otcovskou láskou. Prosíme ťa, vyslyš nás.“ Zaznelo v kaplnke bratislavského Univerzitného pastoračného centra pár dní potom. V kaplnke plnej vysokoškolákov z celého Slovenska. Niektorí len v teplákoch a papučiach odbehli od učenia na svätú omšu. Takáto prosba zaznela aj v našich kostoloch. Určite sa mnohí za týchto ľudí modlili. A urobili sme to aj spoločne. Ale zamyslime sa: Veríme tomu, o čo sme prosili? Dostali sme úžasné prísluby a my ich vytrvalo ignorujeme. Ježiš nám sľúbil, že ak budeme aspoň dvaja zhromaždení, bude s nami on sám a ak budeme prosiť o čokoľvek, dostaneme to. (porovn. Jn 11, 22; Mt 18, 20) Veľká šanca prosiť o Nebo. Často nevyužitá. Pravdepodobne preto, že svoj život delíme na časť „v kostole“ a časť „mimo neho“. A jednu od druhej oddeľujeme hrubým múrom. Keby sme to nerobili,

všetko to, čo nás stretne v bežnom živote, by sme priniesli do chrámu. A to, čo v ňom dostaneme, by sme vyniesli von do sveta. Veľká výzva. O tom je nielen pôst, ale aj život.

Slávime veľkonočné sviatky. Keď si odmyslíme všetky ľudovo-folklórno-kultúrne-gastronomické aspekty týchto dní, zostane nám podstata. Zmŕtvychvstanie. Evanjelista Matúš nám opisuje toto nedeľné ráno takto: *"Keď sa pominula sobota, na úsvite prvého dňa v týždni prišla Mária Magdaléna a iná Mária pozrieť hrob. Vtom nastalo veľké zemetrasenie, lebo z neba zostúpil Pánov anjel, pristúpil, odvalil kameň a sadol si naň. Jeho zjav bol ako blesk a jeho odev biely ako sneh. Strážnici strnuli od strachu z neho a ostali ako mŕtvi. Anjel sa prihovril ženám: "Vy sa nebojte! Viem, že hľadáte Ježiša, ktorý bol ukrižovaný. Niet ho tu, lebo vstal, ako povedal. Pod'te, pozrite si miesto, kde ležal. A rýchlo chod'te povedať*

jeho učeníkom: "Vstal z mŕtvych a ide pred vami do Galiley. Tam ho uvidíte."" (Mt 28, 1 - 7)

Všimnime si, ako Boh prostredníctvom anjela naviguje ľudí, aby ho hľadali v Galiley. Keby chcel, mohol sa im zjaviť kdekoľvek. Niekde v súkromí, alebo na hore, kde pri jeho premenení zažili kúsok Neba, alebo trebárs v jeruzalemskom chráme. Napriek tomu ich posielal niekam inam. Do Galiley, kde žili svoj obyčajný život, aby sa im na tomto obyčajnom mieste zjavil ako Boh, ktorý zmenil podstatu smrti na nový začiatok.

Zjavuje sa aj nám. A aj po dvoch tisícach rokoch na to využíva všetky obyčajné miesta v našich životoch. Tak hľadáme...

Text: -mk-
Foto: MOSR

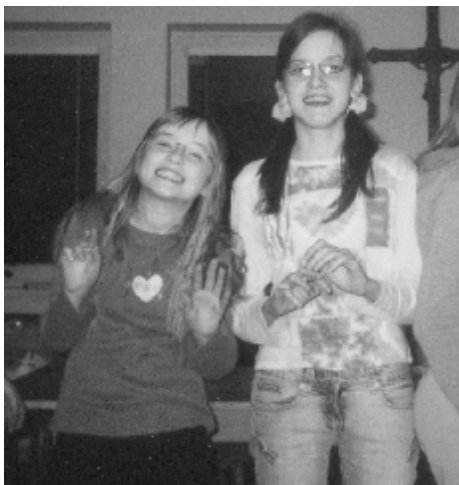

Sústredenie dramatického krúžku

Mnohí možno ani nevedia, že vôbec nejaký dramatický krúžok v našej farnosti existuje. V prvom rade sa teda pokúsím v tomto článku trochu predstaviť náš dramatický krúžok tým, ktorí ho nepoznajú. A po predstavení sa plynulo dostaneme k nášmu sústredeniu, na ktorom sme boli počas jarných prázdnin.

Takže sme dramatický krúžok, ktorý funguje pri Diecéznom centre pre rodinu v Prievidzi. Snažíme sa tematicky pripravovať príležitostné menšie predstavenia najmä na rôzne liturgické obdobia. Napríklad cez Vianoce Jasličkovú pobožnosť alebo cez Pôstne obdobie krížovú cestu atď. Tieto hry hrávame buď v kostole alebo v nemocnici. Raz sme s našou hrou navštívili aj domov dôchodcov.

Jednoducho sa snažíme prísť, kde sa len dá. Fungujeme pod vedením Moniky Ivanišovej a Julky Strapkovej, ktoré pre nás vymýšľajú stále nové predstavenia a snažia sa vybaviť vždy nové miesto na predvedenie našich hier. Celkovo nás chodí do tohto krúžku okolo 17. Samozrejme, prevahu majú dievčatá, takže sa nám niekedy stáva, že niektoré mužské alebo chlapčenské postavy musia hrať aj ony.

Smer Kláštor pod Znievom

Ale poďme už na naše v nadpise spomenuté sústredenie. V dňoch jarných prázdnin, presnejšie od 25.2. do 1.3. sme navštívili Kláštor pod Znievom, kde sme si na miestnej fare rozložili akýsi „tábor“. Z Prievidze sme vyrazili 3 autami v nedeľu o 16:30 a do Kláštora sme dorazili okolo 17:15. Celkom nás tu bolo 14 účastníkov dramatického krúžku, z toho 4 chlapci, 8 dievčat a už spomenuté 2 vedúce. Hneď prvý večer sme strávili samozrejme vybaľovaním vecí a rozdelením do troch izieb. Taktiež nás prišla pozrieť domáca mládež, s ktorou sme strávili veľmi pekný večer. Najprv sme sa všetci po jednom predstavili a povedali aj niečo o sebe a potom sme pokračovali hrami, medzi ktorými nemohla chýbať hra na Mestečko Palermo. Tesne pred spaním sme si potajomky, pomocou ťahania lístkov, rozdelili aj anjelov pre každého z nás, čo sa opakovalo každý večer.

Zodpovedná príprava aj zábava

V pondelok doobeda sme mali dramatickú rozcvičku a cvičenia. Následne sme sa pripravovali na predstavenie - Krížovú cestu, ktorú sme mali pripravenú pre rehoľné sestričky vo Vrčku a pre veriacich z Kláštora p. Znievom. Túto krížovú cestu už mohli vidieť Prievidžania minulý rok. Poobede sa naši chlapci dohodli s miestnymi chlapcami, že odohrajú priateľský futbalový zápas na umelej tráve miestnej základnej školy. Prievidžania si bez väčších problémov poradili s domácimi a zvíťazili. Medzitým ostatní navštívili prvé slovenské gymnázium v Kláštore pod Znievom.

Zahrali sme divadlo pre sestričky

Druhý deň nášho sústredenia, v utorok, sme pred obedom mali generálku krížovej cesty. Poobede sme ju už hrali. U rehoľných sestričiek vo Vrícku mala veľký ohlas. Chceme poďakovať sestričkám za ich pohostinnosť, po ktorej sme už nemuseli ani večerať. Večer si pripravili program niektorí účastníci sústredenia. Ten pozostával predovšetkým z menšieho, ale zato veľmi zábavného vystúpenia, ktoré malo pokračovanie aj nasledujúci večer.

Streda - predposledný deň

Pred obedom sme sa vydali na miestnu kalváriu. A keďže nám každý deň krásne snežilo, tak sme tento minivýlet spojili aj s guľovačkou. Pred večerom sme zahrali krížovú cestu aj v miestnom kostole. Večer sme mali aj menšie hry, z ktorých mali

najväčší úspech tieto: Kráľ opíc a Traktor.

Pod'akovania patria na záver

Chceme veľmi srdečne poďakovať pánovi dekanovi Ľudovítovi Sobôtkovi z Kláštora p. Znievom za sprostredkovanie fary a za trpezlivosť, ktorú s nami mal. Veľká vďaka patrí aj nášmu pánovi kaplánovi Danielovi Markovičovi, ktorý nám pomohol celé sústredenie vybaviť a pripraviť. Takisto naša vďaka patrí Monike Ivanišovej, ktorá sa poctivo hneď usídlila v kuchyni a nikoho už ku hrncu nepustila.

Už teraz sa tešíme na ďalšie podobné podujatia a aj na to ako čitateľom Bartolomeja zahráme nejaké nové predstavenie v Prievdzi.

Text: Peter Bušík

Foto: Monika Ivanišová

Spoločnosť PORFIX pomohla Charite

Dňa 30. januára 2007 prijal primátor mesta Prievidza Ing. Ján Bodnár zástupcov PORFIX - pórobetón a. s. zo Zemianskych Kostolian a Charity sv. Vincenta.

Na spoločnom stretnutí vyjadril primátor poďakovanie spoločnosti PORFIX, ktorá ako jediná z oslovených cca pätnástich firiem v regióne vyšla Charite v ústrety. Charita poskytla PORFIX - pórobetón a. s. reklamný priestor a za získané finančné prostriedky tak mohla zrealizovať rekonštrukciu celého vykurovacieho systému.

Na rekonštrukčné práce sa podujala firma UNIMAT, s. r. o. z Prievidze. Aj vďaka jej priaznivej cenovej ponuke už nejaký čas slúži v Charite nový kotol, bojler na ohrev teplej vody a vymenené sú všetky radiátory. Nové vykurovanie a tiež ohrev vody by tak mali byť aj úspornejšie oproti prechádzajúcim, zastaralým. Mestský úrad v Prievidzi mal nad týmto projektom záštitu – Charita je jedným z viacerých zariadení,

ktoré na území mesta poskytujú sociálne služby. Za Charitu sv. Vincenta vyjadrili poďakovanie Bc. Angelika Pažická a Ing. Jana Kratková – predsedkyňa správnej rady n. o.

Táto aktivita spoločnosti PORFIX – pórobetón na poli filantropie nie je ojedinelá. V uplynulom roku zrealizovala pilotný projekt určený školám s názvom Ekológia v každodennom živote. Taktiež v spolupráci s Mestom Nováky sa podieľala na stavebných úpravách budovy Materskej školy. Generálny riaditeľ spoločnosti PORFIX – pórobetón Ing. Peter Hennel prítomným avizoval, že v tradícii hodlajú pokračovať a približne v polovici tohto roka chcú vyhlásiť grant vo výške 250 tis. korún pre organizácie slúžiace občanom v sociálnej sfére.

Po stretnutí sa hostia presunuli do priestorov Charity sv. Vincenta, kde si prezreli nimi financovaný nový vykurovací systém.

Angelika Pažická

Farská pút' do Ríma

„Quo vadis Domine? - Kam kráčaš Pane?“ – „Do Ríma, aby som sa dal znova ukrižovať.“ Odpovedá Ježiš Petrovi, aby ho navrátil na cestu, ktorá mu bola Pánom určená. A kam sme kráčali my – jedenásti pútnici z farnosti Prievidza - mesto? Do Ríma, ...do Vatikánu, ...do centra Cirkvi, ...ku Svätému Otcovi.

Ako správni pútnici – odchádzali sme na cestu s jasne stanoveným cieľom: obnova nášho vnútorného chrámu, úmysel obnovy fasády farského kostola sv. Bartolomeja a vlastný úmysel. Vedúcou hlavou našej púte bol Mons. Ján Bednár - dekan, spolu s ThLic. Marcelom Puvákom, ktorý niekoľko rokov študoval v Taliansku.

Musím povedať, že výsledky tejto púte si začínam uvedomovať až teraz s odstupom času. Iste, každý z nás absolvoval túto cestu s vlastnými očakávaniami. Musím sa priznať, že mňa ako pomerne mladého člena nášho spoločenstva, patrične priťahovali aj typické historické pamiatky, ktoré patria k známym dominantám Ríma. Keďže sme sa však podujali na pút', prispôbili sme svoj program práve tomuto cieľu.

Šťastná cesta a prvé dojmy

V pondelok 19. februára 2007 sme po krátkom meškaní odletu nášho lietadla

pristáli o 15.00 hod. na Rímskom letisku Fumicino, odkiaľ sme sa prepravili do pútnického domu Velehrad, ktorý sa na 4 noci stal našim domovom. Keďže bol od námestia sv. Petra vzdialený len 15 minút, neodolali sme hneď v prvý večer pozrieť si krásu tohto námestia v podvečernom osvetlení. Veľmi chutná večera a sv. omša ukončili náš deň a my sme s radosťou uvítali lôžka, aby sme nabrali sil do nasledujúceho dňa.

V programe nasledujúcich dní nikdy nechýbala ranná sv. omša, ktorej sme sa s výnimkou štvrtku zúčastnili v našej Velehradskej kaplnke. Nakoľko sa v našej skupine nachádzali i ostrieľaní návštevníci Ríma, slobode pohybu sa nebránilo, a tak sme Vatikánske múzeá navštívili len podaktorí. Opäť sme sa však stretli na kupole baziliky sv. Petra a spoločne sme sa tešili z krásy nádherného výhľadu.

Na audiencii so Svätým Otcom

Popolcová streda sa zvykne označovať aj ako škaredá – no pre nás bola i dňom radosti. Audiencia u Sv. Otca Benedikta XVI., jeho blízkosť, atmosféra v aule Pavla VI., to spoločenstvo veľkého množstva ľudí z rôznych krajín, spojených napriek mnohým odlišnostiam v jednom – vo viere – to je skutočne zážitok. Zvlášť, keď Sv. Otec sa nám prihovril po slovensky a medzi niekoľkými slovenskými mestami pozdravil aj Prievidzu.

Ani trošku upršané počasie nám neubralo z nadšenia a po audiencii sme sa vydali k monumentom kedysi tak hrdej Rímskej ríše – Koloseu a Rímskym fóram. Cestou do Lateránskej baziliky sme nevynechali ani baziliku Sv. Márie Snežnej, baziliku sv. Petra v okovách, baziliku sv. Klimenta, kde je pochovaný sv. Cyril a Sväté schody, ktorých krásu snáď pútnik plne pochopí len vtedy, keď si ich všetkých 28 „odkolenačkuje“. Bazilika sv. Kríža so vzácnymi relikviami svätého Kríža a klincov ukončila náš krásny a bohatý program.

Ďalšie dni v Ríme

Po Popolcovej strede nasleduje sviatok Katedry Sv. Petra a my sme si ju náležite uctili – sv. omšou po slovensky v bazilike sv. Petra, v kaplnke zasvätenej našim vierozvestcom – sv. Cyrilovi a Metodovi, na pamiatku vyhlásenia týchto vierozvestcov za spolupatrónov Európy 31. 12. 1980. Po raňajkách smerovali naše kroky do Vatikánskeho rozhlasu. Odtiaľ autobusom na Aventín – jeden zo siedmich Rímskych vrškov, na ktorom sa dodnes zachovali významné starodávne baziliky, ktoré tradične na Popolcovú stredú navštevuje aj samotný Sv. Otec. Ticho a pokoj boli v ostrom kontraste s okolitým ruchom sveta a vytvárali vhodné podmienky pre štúdiá, ktorým sa tu venuje i dp. Mgr. Ján Dubina, rodák z Pažite od Partizánskeho,

v ktorom sme na chvíľku získali vynikajúceho sprievodcu. Občerstvení mandarínkami z tamojšej záhrady, pokračovali sme do katakomb sv. Sebastiana a následne do baziliky sv. Pavla.

Ani sme sa nenazdali a prišiel posledný deň – piatok. Aspoň v rýchlosti sa nám podarilo navštíviť ešte kostol Il Gesu, izbu i kostol sv. Ignáca z Loyoly (zakladateľa rehole Spoločnosti Ježišovej), Pantheon, kostol svätej Márie nad Minervou, a keďže čas neúprosne plynul, ukončili sme náš program pri Fontáne di Trevi, dúfajúc v pravdivosť legendy o návrate do tohto krásneho mesta Ríma po vhození mince do jej pekných vôd...

„Veni, vidi, vici“

Prišiel som, videl som, zvíťazil som“. I my sme prišli, videli a víťazne dobojovali púť, ktorá v každom z nás zanechala množstvo pekných zážitkov. Áno – zvíťazili sme. Tak ako kresťanstvo zvíťazilo nad hrdou Rímskou ríšou. Zvíťazili sme jednotou spoločenstva, ktorá sa dokáže utužiť a oceniť predovšetkým v spoločne znášaných ťažkostiach. Práve v tom spočíva význam a hodnota púte, za priebeh ktorej ďakujem každému jej členovi a dúfam, že nebola posledná.

Text: Ing. Martina Fritzová
Foto: Ing. Vladimír Pavlíček

Informácie o prijímacom konaní pre školský rok 2007/2008

Piaristická spojená škola F. Hanáka v Prievidzi otvára v školskom roku 2007/2008 jednu triedu štvorročného gymnaziálneho štúdia so všeobecným zameraním s počtom žiakov 30. Podmienkou prijatia je umiestnenie uchádzača na 1. až 30. mieste (vrátane) v zostavenom poradovníku. Ďalej je potrebné, aby mal uchádzač klasifikáciu správania v 6. - 9. ročníku základnej školy stupňom *veľmi dobré*. Žiaci budú prijatí bez vykonania písomných prijímacích skúšok. Prihlásení žiaci budú zoradení do poradovníka podľa súčtu bodov a pozvaní na zápis. Žiak, ktorý neodovzdá zápisný lístok v danom termíne, bude z daného zoznamu vyradený. Poradie žiakov s bodovým hodnotením bude zostavené podľa kritérií zverejnených na internetovej stránke www.piaristi-pd.sk.

Taktiež bude v školskom roku 2007/2008 otvorená jedna trieda prímý osemročného štúdia s počtom žiakov 30 so zameraním na cudzie jazyky. Prijímacie skúšky sa budú konať 5. júna 2007 o 8.00 hod v budove Piaristického gymnázia Františka Hanáka v Prievidzi. Prijímacie skúšky vykonajú všetci žiaci. Budú pozvaní na základe prihlášok. Podrobné kritériá prijímacieho konania nájdete na www.piaristi-pd.sk.

U piaristov

Konečne prišla nádherná slnečná jar a s ňou aj, najmä u študentov sa vyskytujúca, jarná únava prejavujúca sa nasledovne: Zasnene pozeráme von a s občasným zívnutím čakáme na posledné zazvonenie aby sme mohli vyjsť von a vychutnávať si vôňou a teplom nabitý vzduch.

Úprimne povedané, tieto dni to ťahá viac von ako dnu – teda do školy. Z toho dôvodu sa o slovo prihlásil už tradičný Scholae Piae JUG, čo v preklade do bežnej reči znamená, že na škole sa rozbehol hokejbalový turnaj. Doteraz prebehlo len pár zápasov, ale ak počasie vydrží, isto sa dočkáme aj veľkého finále a víťazov.

Maturantov všat trápia iné problémy... 26.marca začína týždeň písomnej časti ma-

turity, tak sa snažia podoháňať všetko zameškané a po prípade ešte niečo nové do hlavy natlačiť, aby to zvládli bez väčších stresov.

Zo súťaže Štúrovo pero sa nám ešte neozvali, tak netušíme na čom sme. Ale trpezlivo čakáme, vlastne, ani na to veľmi nemyslíme, lebo je to už nejaký ten piatok, čo sme tam posielali svoje výtvary.

Buďme úprimní... Na našej škole sa toho až toľko nedeje. Učíme sa ako všetci žiaci, píšeme písomky, občas sa niekto zúčastní nejakej súťaže. Ale okrem toho, je to vcelku stereotypný život študentský počas krásnej jari, ktorá prišla po nie veľmi slávnej zime.

R&A

Anketa: Ako vnímajú spojenie školy žiaci

Od minulého školského roka sa udialo "piaristov" veľa organizačných zmien. Tou najvýznamnejšou zmenou je spojenie základnej školy a gymnázia do jedného celku – Piaristickej spojenej školy F. Hanáka. Predstavíme vám názory študentov a žiakov oboch "zjednotených strán".

Lucia: "Pozitívne vnímame spojenie oboch škôl v tom, že máme spoločnú školskú svätú omšu. Je dobré, že všetci veríme v Pána Ježiša, či sme zo základnej školy alebo z gymnázia."

Pavol: "Toto spojenie je dobré v tom, že sa môžeme navštevovať s bývalými spolužiakmi a kamarátmi, a môžeme tiež navzájom používať odborné učebne. Verím, že to dobré bude prevažovať nad všetkým negatívnym."

Lujza: "V podstate sa v škole nič nezmenilo, niektorí učitelia sú noví, iní zostali. Piaristickú školu navštevujem už siedmy rok a veľmi sa mi tu páči. Máme tu dobrých učiteľov aj pátrov."

Peter: "Podľa mňa sa nič podstatné nezmenilo, len teraz máme dlhší názov."

Jakub: "Myslím si, že povest' školy neovplyvňuje jej názov, ale jej výsledky. Jej dobré

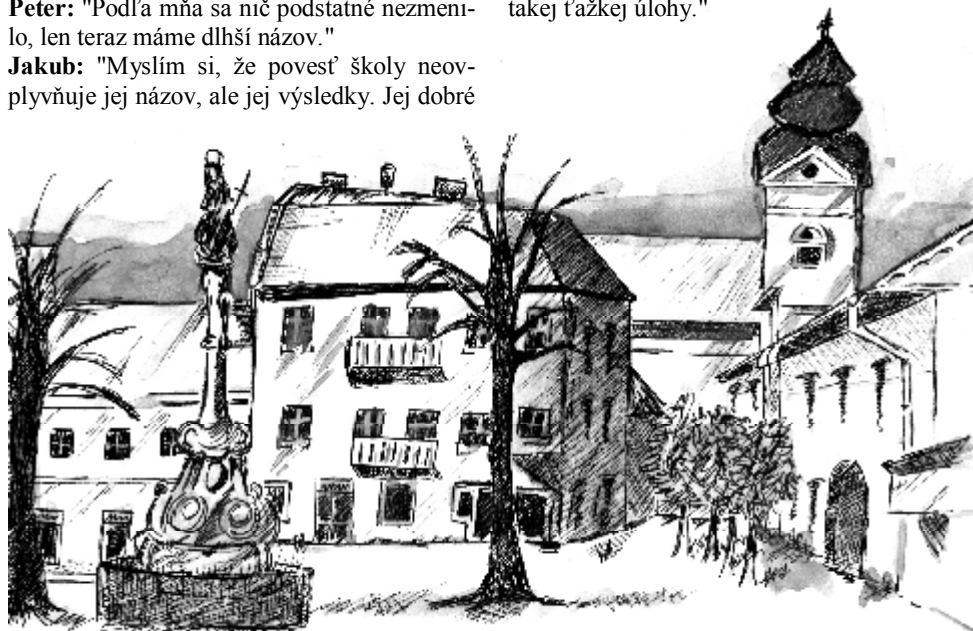
meno budujú šikovní žiaci a dobrí zamestnanci."

Magdaléna: "Piaristická spojená škola priniesla nové zmeny. Je len jeden pán riaditeľ a dvaja zástupcovia. Pre žiakov 4. ročníka je lepšie, že už nemusia chodiť na vyučovanie do náhradných priestorov v iných školách. Ďalšou výhodou je, že keď je riaditeľské voľno, majú ho naraz spolu všetci žiaci. Takto si rodičia súrodencov, z ktorých jeden chodí na ZŠ a jeden na gymnázium môžu spolu naplánovať výlet alebo iné činnosti, čo predtým nebolo možné."

Noňa: "Podľa môjho názoru je to výhoda ekonomická, ale výhodou určite nie je, že sú tu teraz triedy pre malých žiakov. Sú veľmi živí a hluční."

Janka: "Myslím si, že je to celkom dobré, lebo konečne sa môžeme viac stretávať s deťmi zo ZŠ."

Ad'a: "Mňa spojenie veľmi netrápi, pretože v režime školy sa nič podstatné nezmenilo. Uznávam pána riaditeľa v tom, že sa zmocnil takej ťažkej úlohy."

Kresba: Veronika Karpišová, 9.ročník ZŠ

Miestny odbor Matice slovenskej Prievidza
vyhlasuje rok 2007 za

ROK MIKULÁŠA MIŠÍKA

Mikuláš Mišík bol jedným z najlepších historikov z radov katolíckeho kňazstva. Tak o ňom píše Doc. PhDr. Miloš Štilla, CSc. bývalý dekan Fakulty humanitných vied UMB Banská Bystrica.

Narodil sa v Prievidzi na Vystrkove, do školy začal chodiť v rodisku. Po úmrtí otca Jána v prvej svetovej vojne sa dostáva ako polosirota do sirotinca v Banskej Bystrici. Tu dokončí základnú školu, vychodí gymnázium i teologický seminár. Ako kňaz pôsobil

na mnohých miestach Slovenska, pracoval aj v Spolku sv. Vojtecha v Trnave ako kultúrny referent. Svojej Prievidzi sa zavďačil napísaním histórie mesta, hoci tu žil len jedenásť rokov. Svoju kňazskú dráhu končí v roku 1978, keď odchádza na dôchodok. Dlhو si ho neužil, lebo roku 1981 zomiera v Bojniciach. Pochovaný je v Prievidzi. Na náhrobnom pomníku je nápis, ktorého autorom je najmladší brat Alojz: **Odhaľoval dejiny národa, aby slúžili budúcnosti.**

Aktivity počas roka:

MÁJ - 18. – 20. 05. 2007 - Život a dielo Mikuláša Mišíka - premiéra multimediálnej prezentácie počas konania Mestských dní v Prievidzi.

JÚN - Podoby prievidzského námestia – krátkodobá prezentácia premien Námestia slobody v Prievidzi.

AUGUST - 18. august 2007 HNM – MIKULÁŠ MIŠÍK - vernisáž výstavy k 100. výročiu narodenia.

SEPTEMBER - Mikuláš Mišík a Prievidza – seminár pre učiteľov dejepisu.

Dielo Mikuláša Mišíka – čítanie z tvorby Mikuláša Mišíka.

Vyhodnotenie literárno-výtvarnej súťaže Mikuláš Mišík a Slovensko vyhlásenej v mesiaci marec.

OKTÓBER - Mikuláš Mišík – výstava určená pre študentov stredných škôl spojená s exkurziou po Štátnom archíve, pobočka Bojnice.

Prierez životom a dielom Mikuláša Mišíka – pódiové predstavenia pre školy.

NOVEMBER - Monografia M. Mišíka – slávnostné uvedenie do života.

25. 11. 2007 odhalenie pamätnej tabule Mikuláša Mišíka.

DECEMBER - Vyhodnotenie Roka Mikuláša Mišíka.

Informácie:

Miestny odbor Matice slovenskej Prievidza

Ul. M. Hodžu 16/1, 971 01 Prievidza

☎/fax: 046/543 07 48

Ján Sabo, Ing. Erik Kližan

Naše svedectvo: Vychovávame 6 detí

Nie je to život bez problémov a ťažkostí, ale je bohatý a pekný. Sme radi, že nás Pán Boh deťmi požehnal. Zakúsili sme, že prvé dieťa manželka pre toxoplazmózu spontánne potratila, preto vieme, aké je to ťažké stratiť hoci aj nenarodené dieťa a aké by bolo ťažké, zosťat' žiť bez detí.

Tak ako postupne prichádzali deti na svet, tak sme sa snažili ich s láskou prijímať. Nechceli sme, aby ani to posledné nepocíťovalo, že je nám to už zaťažko, hoci už ani zdravie tak neslúžilo, ale že sa rovnako na to posledné tešíme, ako na prvé.

Keď sa nám narodilo tretie dieťa – bol to syn, ktorý mal vážne problémy s astmou. Túžil po bráčekovi a raz pri spoločnej večernej modlitbe túto svoju prosbu aj predniesol. Nebolo nám to ľahké, ale sme ho podporili. Jeho modlitby neboli vyslyšané. Narodila sa nám tretia dcéra. On ale neprestával, nevedeli sme, ako sa máme rozhodnúť ďalej. Napokon sme sa pri večerných modlitbách k nemu pridali. Spoločné modlitby boli vyslyšané. Postupne sa nám narodili dvaja synovia. Pre nás a pre neho to bol zážitok viery. Teraz máme troch synov a tri dcéry.

Spomíname si, ako sme čakali posledné dieťa. Bývali sme v 3-izbovom družstevnom byte na sídlisku a susedia sa na nás pozerali

ako na divných. Povedal nám to malý štvorročný chlapec: „A teta, načo je vám toľko detí a ešte chcete ďalšie... To nemáte rozum?“ Iste, že nás zaboľela táto poznámka nevinného dieťaťa, ktoré hovorilo to, čo počulo... Ale povedali sme mu pokojne: „Lebo ich máme radi.“

Inokedy som sa, ako matka, stretla s obdivnými poznámkami žien v čakárni u gynekológa. „Musíte byť silná žena, keď sa nebojíte prijímať 6. dieťa. Nemyslím si o sebe, že som silná, skôr slabá, ale Boh mi dáva k tomu silu. Samotné pôrody boli tiež uistením, že Boh ma neobyčajne chráni a prejavoval mi svoju lásku aj cez ochotných lekárov či sestričky. Najťažší pôrod bol pri štvrtom dieťatku, ktoré bolo veľké a keď mi odtiekla plodová voda, dieťa bolo v zlej polohe. Na svet prichádzalo veľmi pomaličky a zadočkom. Moje strelné modlitby patrili vtedy najmä Božej Matke Panne Márii. Vedela som, že do jej rúk sa môžem vložiť i s dieťatkom. Keď sa dievčatko narodilo, spontánne som plná radosti vyslovila „Bohu vďaka.“

A ďakujeme za všetky deti dodnes. Z kázne kazateľa na našej svadbe si veľmi dobre pamätáme, ako nám hovoril o diamantovej svadbe manželov, kde sa najstarší syn pýtal svojho staručkého otca, či má mamu ešte rád. Ten zvážnel a odpovedal mu: „Mali sme sa vždy radi, naša láska horela ako vatra a keď prišli ťažkosti a problémy, tieto sme, ako polienka prikladali do vatre, plameň našej lásky sa stupňoval a vďaka tomu môžem povedať, že mám mamu radšej, ako keď som si ju bral.“ Preto sme i my naše starosti a ťažkosti ako polienka prikladali na oheň našej lásky. Tie naše starosti a trápenia, ktoré sú aj v našej rodine, spolu s radosťami prikladáme ako polienka na náš oheň lásky, a čím viac je tých polienok, tým je plameň väčší a my môžeme dnes povedať, že sa máme omnoho radšej, ako v deň našej svadby.

rodina Benčatová

TV NOE - televízia dobrých správ

Už máte doma naladenú kresťanskú Televíziu NOE? Že neviete, o čom je reč? K divákovi v Českej a Slovenskej republike sa prihovára z Ostravy od 10. mája 2006, ale príprava na tento veľký Deň trvala skoro desať rokov. Ešte pred rokom by sa nám nebolo ani snívalo, že my kresťania budeme raz mať SVO-JU televíziu. Preto je teraz radosť z tohto vydareného diela taká veľká a úprimná.

Vo svete existuje **viac než dvetisíc kresťanských televízií**. Niektoré tieto média vysielajú na úrovni celých kontinentov, iné sú národného zamerania, a existujú dokonca interné televízie, pre potreby rehoľníkov v nejakom konkrétnom kláštore. Tento malý štatistický prehľad odznel v októbri na spoločnom stretnutí niektorých ich zástupcov v Madride, za účasti vedenia Vatikánskeho televízneho centra, a tiež arcibiskupa Johna Foleyho, predsedu Pápežskej rady pre masovokomunikačné prostriedky. Medzi účastníkmi boli aj zástupcovia Televízie NOE. Je mladá, snaživá, vysielala pre nás, a predsa ju takmer nepoznáme.

TV Noe vysielala od 10. mája 2006, ale príprava na tento veľký Deň trvala skoro desať rokov. Bolo treba aktívne pracovať a vytvoriť zásobu programov, aby bolo čo pozerať, keď sa vysielanie odštartuje. Necelý rok života má tento projekt úspešne za sebou, a ako o tom svedčí množstvo ohlasov, sýti duchovný hlad a smäd obrovského množstva českých a slovenských kresťanov i nekresťanov po dobrom slove, duchovných reláciách či zaujímavostiach zo sveta. Diváci na obrazovkách Televízie NOE môžu nájsť **pravidelné prenosy generálnych audiencií z Ríma** každú stredu o 10.30, v rovnakom čase každú nedeľu sv. omše, a vo sviatočné poludnie sa so Svätým otcom môžu pomodliť **modlitbu Anjel Pána**. Nemožno opomenúť ani **týždenné spravodajstvo** z Ríma „Octava dies“, misijné magazíny, nábožensko-vzdelávacie

relácie, dokumenty i filmy. Pred Televíziou NOE sa rodičia nemusia báť posadiť ani svoje deti, pretože jej **cieľom je šíriť tradičné kresťanské morálne hodnoty**.

Ide o **nekomerčnú televíziu**, čo inými slovami znamená, že ani nedostáva príspevky od štátu, ani neuverejňuje reklamu. Žije len a výlučne z darov svojich divákov. Dielo, ktoré mimochodom vrelo podporujú a odporúčajú i českí a slovenskí biskupi, si určite zaslúži našu pozornosť. V prvom rade **duchovní**: Cirkev nám pripomína, aby sme sa modlili za šírenie Božieho kráľovstva, a toto je zaiste jeden z moderných spôsobov evanjelizácie. Ďalší spôsob pomoci je **konkrétny hmotný dar**. V tejto súvislosti stojí za zmienku, že výbornou iniciatívou je členstvo v Klube priateľov TV NOE.

Ale **najefektívnejším prejavom** našej pozornosti voči Televízii NOE je, že si ju doma vôbec naladíme, a keď budeme mať na ňu chuť, pozrieme. V Prievidzi je zaradená do programovej ponuky oboch operátorov káblových televízií, ktorým za to i touto cestou patrí veľká vďaka. Digitálne vysielanie je možné sledovať i vďaka satelitu a samozrejme **cez internet** na stránke **www.tvnoe.cz**.

Programovú ponuku TV NOE možno nájsť na už uvedenej internetovej stránke, v Katolíckych novinách a aj na farskej stránke **www.farapd.sk**.

ThLic. Marcel Puvák

LITURGICKÉ OKIENKO

1. apríl 2007 - KVETNÁ NEDEĽA – NEDEĽA UTRPENIA PÁNA

Č1 - Pán Jahve mi pomáha, preto nebudem zahanbený Iz 50, 4-7

R - Bože môj, Bože môj, prečo si ma opustil? Ž 22,8-24

Č2 – Uponížil sa, stal sa poslušným až na smrť. Flp 2, 6-11

Ev - „Choďte do dediny, čo je pred vami. Len čo do nej vojdete, nájdete priviazané osliatko, na ktorom nikdy nikajý človek nesedel. Odviažte ho a priveďte!“ Osliatko priviedli k Ježišovi, prehodili cezeň svoje plášte a posadili naň Ježiša. Celé zástupy učeníkov radostne veľkým hlasom chválili Boha za všetky zázraky, ktoré videli, a volali: „Požehnaný kráľ, ktorý prichádza v mene Pánovom! Pokoj na nebi a sláva na výsostiach! Vtedy mu niektorí farizeji zo zástupu povedali: „Učiteľ, napomeň svojich učeníkov!“ On odvetil: „Hovorím vám: Ak oni budú mlčať, budú kričať kamene.“ Lk 19, 28-40

5. apríl 2007 - ZELENÝ ŠTVRTOK PÁNOVEJ VEČERE

Č1 - Krv na vašich domoch bude znamením na vašu záchranu. Ex 12,1-8,11

R - Tento kalich dobrorečenia je účasťou na Kristovej krvi. Ž 116, 12-18

Č2 - Veď ja som od Pána prijal, čo som vám aj odovzdal. 1Kor 11, 23

Ev - Ježiš vo vedomí, že mu dal Otec do rúk všetko a že od Boha vyšiel a k Bohu odchádza, vstal od stola, zoblíkol si odev, vzal plátennú zásteru a prepásal sa. Potom nalial vody do umývadla a začal umývať učeníkom nohy a utierať zásterou, ktorou bol opásaný... Kto sa okúpал, potrebuje si umyť už len nohy a je celý čistý.“ A vy ste čistí, ale nie všetci.“ Vedel totiž, kto ho zradí, preto povedal: „Nie všetci ste čistí. Dal som vám príklad, aby ste aj vy robili, ako som ja urobil vám.“ Jn 13,1-15

6. apríl 2007 - VEĽKÝ PIATOK – Slávnosť utrpenia a smrti Pána

Č1 - On však niesol hriechy mnohých a prihovárал sa za zločincov. Iz 52,13, 53,12

R - Otče, do tvojich rúk porúčam svojho ducha. Ž 31, 2-25

Č2 - Pristupujme teda s dôverou k trónu milosti... Hebr 4,14-16

Ev - Judáš vzal kohortu a sluhov od veľkňazov a farizejov a prišiel ta s lampášom, fákľami a zbraňami. Ale Ježiš popodišiel a opýtal sa ich: „Koho hľadáte?“ Odpovedali mu: „Ježiša Nazaretského“ Povedal im: „Ja som. Keď teda mňa hľadáte, týchto nechajte odísť.“ Tak sa malo splniť slovo, ktoré povedal: „Z tých, ktorých si mi dal, nestratil som ani jedného.“ Kohorta, veliteľ a židovskí sluhovia Ježiša chytili, zviazali ho a priviedli najprv k Annášovi. Kajfáš poradil Židom: „Je lepšie, ak zomrie jeden človek za ľud.“ Jn 18,1-19, 42

7. apríl 2007 - BIELA SOBOTA – Veľkonočná vigília

Č1 - Budete bývať v krajine, ktorú som dal vašim otcom. Ez 36,16-28

R - Po Bohu žijni moja duša, po Bohu živom. Ž 42,3-5,Ž43

Č2 - Ale ak sme zomreli s Kristom, veríme, že s nim budeme aj žiť. Rim 6,3-11

Ev - V prvý deň týždňa zavčas rána prišli k hrobu a priniesli voňavé oleje. Kameň našli odvalený, vošli dnu, ale telo Pána Ježiša nenašli... Zastali pri nich dvaja mužovia v žiarivom odevu a prihovorili sa im. „Prečo hľadáte živého medzi mŕtvymi? Niet ho tu.

Vstal z mŕtvych. Spomeňte si, ako vám povedal, keď bol ešte v Galilei: Syna človeka musia vydať do rúk hriešnych ľudí a ukrižovať, ale on tretieho dňa vstane z mŕtvych“ Tu sa rozpomätali na jeho slová a všetko zvestovali jedenástim i všetkým ostatným. Lk 24, 1-12

8. apríl 2007 - VEĽKONOČNÁ NEDEĽA PÁNOVHO ZMŔTVYCHVSTANIA

Č1 - Jemu vydávajú všetci proroci svedectvo... Sk 10,34,37-43

R - Toto je deň Krista Pána, radujme sa, aleluja! Ž 118,1-2,16

Č2 - Myslite na to, čo je hore, nie na to, čo je na zemi! Kol 3, 1-4

Ev - V ten deň išli dvaja z nich do dediny zvanej Emauzy a zhovárali sa o všetkom, čo sa prihodilo. Priblížil sa k nim sám Ježiš a išiel s nimi. Ich oči boli zastreté, aby ho nepoznali. I spýtal sa ich: „O čom sa to cestou zhovárate?“ Jeden z nich menom Kleopas mu povedal: „Ty si vari jediný cudzinec v Jeruzalame, ktorý nevie čo sa tam stalo v týchto dňoch?“ On im odpovedal: „A čo?“ – „No s Ježišom Nazaretským. „On im povedal:“ Vy nechápaví a ťarbaví srdcom uveriť všetko, čo hovorili proroci, či nemal Mesiáš toto všetko vytrpieť a tak vojsť do svojej slávy!“ Lk 24, 13-35

15. apríl 2007 - 2. Veľkonočná nedeľa

Č1 - Rukami apoštolov sa dialo množstvo znamení. Sk 5, 12-16

R - Oslavujme Pána, lebo je dobrý, lebo jeho milosrdenstvo trvá naveky. Ž 118,2-4

Č2 - V Pánov deň som bol vo vytržení a počul som za sebou hlas mohutný... Zjv 1,9-13

Ev - Večer v ten istý prvý deň v týždni, prišiel Ježiš, stal si doprostred a povedal im: „Pokoj vám!“ Ukázal na ruky a bok... Ako mňa poslal Otec, aj ja posielať vás.“ Keď to povedal, dýchol na nich a hovoril im: „Príjmite Ducha Svätého. Komu odpustíte hriechy, budú mu odpustené, komu zadržíte, budú zadržané. Jn 20, 19-31

22. apríl 2007 - 3. Veľkonočná nedeľa

Č1 - Boha treba viac poslúchať, ako ľudí... Sk 5, 27-32

R - Budem ťa, Pane, oslavovať, že si ma vyslobodil. Ž 30, 2-13

Č2 - Videl som a počul som hlas mnohých anjelov... Zjv 5, 11-14

Ev - Keď sa už rozodnilo, stál Ježiš na brehu, ale učeníci nevedeli, že je to Ježiš a opýtal sa ich: „Deti, máte niečo na jedenie? Spustite sieť z pravej strany lode a nájdete.“ Oni spustili a pre množstvo rýb ju už nevládali vytiahnuť....“ Doneste z rýb, čo ste teraz chytili!“ ... Keď sa najedli, Ježiš sa opýtal Šimona Petra: „Šimon, syn Jánov, miluješ ma väčšími ako títo?“ Odpovedal: „Áno, Pane, ty vieš, že ťa mám rád.“ Ježiš mu povedal: „Pas moje baránky! A Pas moje ovce!“ Jn 21, 1-19

29. apríl 2007 - 4. Veľkonočná nedeľa

Č1 - Ustanovil som Ťa za svetlo pohanom... Sk 13,14,43-52

R - Sme jeho ľud a ovce z jeho stáda. Ž 100, 2-5

Č2 - Potom som videl, a hľa, veľký zástup, ktorý nik nemohol spočítať... Zjv 7,9,14-17

Ev - Jeho ovce počúvajú môj hlas, ja ich poznám a ony idú za mnou. Ja im dávam večný život. Nezhynú nikdy a nik mi ich nevytrhne z ruky. Môj otec, ktorý mi ich dal, je väčší od všetkých a nik ich nemôže Otcovi vytrhnúť z ruky. Ja a Otec sme jedno. Jn 10, 27-30

spracovala A. Karaková

FARSKÁ KRONIKA OD 26.2.2007 DO 25.3.2007

Do farského spoločenstva sme sviatosťou krstu prijali

Dávid Hrstka
Vivien Machajdiková

Viktória Ťapušková
Samuel Krško

S kresťanskou nádejou na stretnutie vo večnosti sme sa rozlúčili so zomrelými

Teodor Petráš, 72 r.
Štefan Sedlák, 91 r.
Antónia Budová, 61 r.
František Gális, 80 r.
Gizela Koníčková, 78 r.
Vlasta Brzáčová, 83 r.
Garin Surový, 63 r.
Róbert Belkovič, 34 r.
Ján Krajčí, 71 r.

Viera Šumichrastová, 61 r.
Štefan MačKay, 78 r.
Michal Zajac, 87 r.
Jozef Ziegler, 70 r.
Mária Titková, 75 r.
Valent Švarc, 84 r.
Ján Rybár, 47 r.
Oľga Beniaková, 73 r.
Nadežda Lišková, 60 r.

Opasovanie večného dnu
revstani, Bapa

"Dňa 19.apríla 2007 uplynulo 5 rokov, čo nás navždy opustil náš drahý Alojz Mečiar z Prievidze. Za tichú spomienku a modlitbu ďakujú súrodenci s rodinami."

Spovedanie vo farskom kostole sv. Bartolomeja vo Veľkom týždni

	9 ⁰⁰ – 12 ⁰⁰	13 ⁰⁰ – 15 ⁰⁰
Po (2.4.)	Cebo, D. Markovič	Veverka, B. Markovič
Ut (3.4.)	Kadluczka, Tomaka	Sabol, Gierlak
St (4.4.)	Bednár, Oliš	Milo, B. Markovič

BARTOLOMEJ - časopis prievidzskej farnosti s cirkevným schválením BÚ v B.B.

Vydáva: Rímskokatolícky farský úrad v Prievidzi. Vychádza raz mesačne.

Teologický poradca: Mons. Ján Bednár, dekan@farapd.sk

Zodpovedná redaktorka: Mária Melicherčíková, prievidza@rodinabb.sk

Grafické spracovanie: Alojz Vlčko, alojz.vlcko@gmail.com

Redaktori: A. Gálová, J. Balážová, A. Karaková

Náklady na tlač: cca 10,- Sk.

Fotografie: redakcia Bartolomeja, súkromné archívy redaktorov, internet

Tlač: PATRIA I., spol. s r. o. Prievidza.

Tlač registrovaná Okresným úradom v Prievidzi pod č. MT 1/1994.

Upozornenie: Redakcia si vyhradzuje právo výberu a úpravy príspevkov.

Nevyžiadané rukopisy nevraciam.

Kontakt:

web:

www.farapd.sk

e-mail:

bartolomej@farapd.sk

adresa:

Redakcia Bartolomej

Mariánska 4

971 01 Prievidza

tel:

046 / 542 28 01

Program bohoslužieb, poklôn a pobožností počas Veľkonočných sviatkov 2007

	Zelený štvrtok 5.4.	Veľký piatok 6.4.	Biela sobota 7.4.	Veľkonočná nedeľa 8.4.	Veľkonočný pondelok 9.4.
Farský kostol sv. Bartolomeja	18,00 poklona 19,15 - 21,00	15,00 poklona 16,15 - 21,00	ranné chvály 7,00 poklona 7,20 - 18,00 vešpery 18,00 18,30	7,30 9,00 10,30 18,00	7,30 9,00 - 18,00
Piaristický kostol (kláštor)	18,30 poklona 19,45 - 21,00	18,30 poklona 19,45 - 21,00	poklona 7,00 - 18,15 18,30	6,45 9,30 11,00	6,45 9,30 11,00
Mariánsky kostol (cintorín)	Krížová cesta 24,00	-	-	9,00	9,00
Farský kostol sv. Terézie z Lisieux	18,00 poklona 19,15 - 20,30	Krížová cesta 10,00 15,00 poklona 17,00 - 20,00	ranné chvály 7,00 poklona 7,30 - 18,15 18,30	8,00 10,00 18,00 - vešpery 18,30	8,00 16,30

Fotoreportáž: Skautská krížová cesta

Nitrianske Pravno - Solka, 17. marca 2007

